

Syv og halvtredstindstyvende Møde.

Torsdagen den 6te Februar 1890, Kl. 1.

Formanden (Høgskbro): Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Finantsministeren, at Hs. Maj. Kongen har stadfæstet det af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan udfærdigede Budget for denne Kommune for Finantsaaret 1889—90. Skrivelsen vil blive optagen i Tillæg C.

Folkethingsmændene for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth), Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke), Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), Hjørring Amts 4de Valgkreds (S. P. Christensen), Viborg Amts 3die Valgkreds (Gølger), Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Ovesen), Ribe Amts 4de Valgkreds (R. Rasmussen), Svendborg Amts 2den Valgkreds (Rosager), Veile Amts 6te Valgkreds (Gnevold Sørensen), Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) og Aalborg Amts 4de Valgkreds (Vestergaard), have meddelt, at de ønske her i Thinget at forelægge: Forslag til Lov om Ophævelse af den af det Offentlige autoriserede Prostitution.

Folkethingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (H. Clausen) har meddelt, at han ønsker her i Thinget at forelægge: Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en Kanal fra Nordøen til Kattegat.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handelsbøgers Førelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

C. Sage: Jeg kan ikke undlade at udtale, at det foreliggende Lovforslag synes mig i sin Helhed at være lidet tiltalende. Ikke blot tror jeg, at det Grundprincip, hvorpaa det er bygget, er uheldigt, men det forekommer mig tillige, at de enkelte Bestemmelser paa mange Punkter gjøre Ulemperne endnu bethdelig større. Jeg er ikke utilbøielig til at tro, at der muligvis kan være Trang til nye Forrifter paa dette Omraade, navnlig med Hensyn til det Omfang, hvori de Handelnde inddrages under Bogføringspligten; men jeg tror, at den Wei, hvorpaa dette Forslag slaar ind, er urigtig og upraktisk, og jeg ser ikke rettere, end at, hvis Forslaget virkelig bliver til Lov, vil det medføre Tilstande, der let kunne blive aldeles utaalelige. Smidlertid skylder jeg at erkende, at Ansvaret for det mindre Heldige i dette Forslag ikke uden videre kan tillægges den ærede Justitsminister alene. Thi ganske vist er der i Dieblirket neppe ret mange Handelsfolk, der overhovedet have beskæftiget sig med dette Emne, som ikke ere paa det Rene med, at Forslaget er i høi Grad uheldigt; men det maa indrømmes, at fra første Færd er der ikke fra de Handelndes Side fremkommet nogen Udtalelse i denne Retning med synderligt Eftertryk. I den Betænkning, som Sv- og Handelsretten i sin Tid afgav over Regjeringsforslaget, blev der vel taget et vist almindeligt Forbehold overfor Lovens Grundprincip, men heller ikke mere. Det er først i afvigte Efteraar, at der fra Grossererersocietetets Komite er fremkommet en bestemt Indsigelse mod det foreliggende Forslags Brugbarhed. Ganske vist forekommer det mig dog, at denne Indsigelse maaske nok kunde have gjort den ærede Minister noget betænkkelig ved at forelægge Forslaget paany just i ganske samme Stikfælde som tidligere.

Jeg skal ikke trætte Thinget med at gaa nøie ind paa Enkeltheder i denne Sag. Dette er et Emne, som ikke kan paaregne synderlig almen Interesse, og jeg skal derfor indskrænke mig til her i Korthed at fremhæve, hvad det væsentlig dreier sig om. Hensigten med at paalægge Handelnde den Pligt at føre Bøger er i sin Almindelighed den, at der derigjennem søges en vis Garanti for, at de Paagjældende udvise Orden, Soliditet og Ærlighed i deres Forretningsførelse. Den Handelsmand, der ikke har sit Regnskabsvæsen i Orden, vil i Reglen enten mangle Overblik over sine Affærer og hans Forretning vil gaa paa bedste Bestub, eller ogsaa vil han i Ly af Uordenen kunne begaa svigagtige og uheldige Dispositioner til Skade for sine Kredi-